

ÚSTAVNÍ SOUD

JOŠTOVA 8, 660 83 BRNO

Vážený pan

...

Č. j.: SPR. ÚS 631/24-2 INF

K podané žádosti dále uvádím, že ačkoliv do působnosti Ústavního soudu nespadá vysvětlování (neurčitých) právních pojmů či poskytování právního poradenství, považuji za přínosné Vám nad rámec povinností vyplývajících ze ZSPI sdělit, že definici právního státu lze nalézt například v právnickém slovníku, kde je uvedeno, že „*Právní stát je stát, ve kterém se uplatňuje legalita, a to i vůči orgánům státu a dalším orgánům veřejné moci (původní formální pojetí P.), resp. stát, ve kterém se metoda legality nedílně spojuje s jeho demokratickým charakterem, tj. s ideou suverenity lidu, principem dělby moci a koncepcí nezadatelných lidských práv (soudobé materiální pojetí P.). Formální pojetí P. bylo doktrinálně vymezeno pod vlivem právního pozitivismu v kontinentálním typu právní kultury v 19. stol. Jeho podstatou bylo úsilí o omezení výkonu státní moci nutností striktně dodržovat zákony. Požadavek legality vůči nim spočíval a stále spočívá v tom, že každý státní orgán, resp. i nestátní orgán veřejné moci, může při jejím výkonu jednat jen secundum et intra legem (na základě a v mezích zákona) v rozsahu zákonem stanovené pravomoci a působnosti a způsobem v zákoně stanoveným. Materiální pojetí P., teoreticky rozpracované a prakticky uplatňované v demokratických státech po 2. světové válce, jednak rozvíjí systém záruk legality v postupu orgánů veřejné moci, jednak ji doplňuje o další výše uvedená kritéria legitimacy. V koncepci lidských práv se vychází z toho, že tato základní práva a svobody jsou nezadatelné, nepromlčitelné a nezrušitelné. Mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách jsou bezprostředně závazným vnitrostátním pramenem práva a mají značný význam vedle jejich ústavní úpravy. Omezení těchto práv je možné pouze zákonem, přičemž musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Za podmínek stanovených v normách pozitivního práva je možná ústavní a event. i mezinárodní soudní ochrana těchto práv. Značný důraz je v současnosti kladen na použití právních principů recentního demokratického právního státu v tvorbě, interpretaci a aplikaci práva.“ (GERLOCH, Aleš. Právní stát. In: HENDRYCH, Dušan a kol. Právní slovník. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009.)*

V rámci sousloví „nevhodné jednání obhájce“ pak můžete zaměřit Vaši pozornost například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2018, čj. 6 As 120/2018-36, č. 3868/2019 Sb. NSS, který Vám může poskytnout bližší vodítka k jeho objasnění (přímý odkaz na rozsudek uvádím zde: <https://vyhledavac.nssoud.cz/DokumentOriginal/Text/648791>), a tím považuji Vaši žádost za vyřízenou.

S pozdravem

JUDr. Vlastimil Göttinger, Ph.D., LL.M.
generální sekretář Ústavního soudu